

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїі 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LV МІСЯЧНИК № 4

Київ, (Апріл) 1934

ЗМІСТ:

ПОГО ПЛЯ (Часть 2)	51
Пораза Пята	51
Пораза Шеста	51
Пораза Сьма	52
Пораза Восьма	53
Пораза Десята	54
Пораза Десята	55
Переліки	56
Вони Тили Спанили	56
Ато Може Святіцувати Той Спанили	57
Переліки	57
ПЛАТА РОБІТНИКА (Часть 2, 308.)	58
Проба	59
ПРЕВІЖНОЦЕ	64
Заповідь	64

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРІТЬ СЛОВА
Іса. 43: 12

© WTB 1934

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTENFROD *President* W. E. VAN AMBERG *Secretary*

"Діти, твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде преміж синами твоїми"—*Ісаї 54:13.*

СВЯТЕ МІСЬМО ВИРАЗНО УЧІТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датець життя для усіх сотворінн; що Льюгес був початком Ного творива й активним слугею в творенні всіх річей; що той Льюгес тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в чистку славу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового грісу всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути ризунну ризу для всього роду людського; що Бог воскрес Ісуса до божественної природи й вивівши Ного понад усіма творива й понад усі імена і одягнув Ного у вську славу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Снон, і що Ісус Христос є Головою її й правдивим царем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа—се діти Снону, члени Єгової організації і Ного єдики, котрих задача й привилей є свідувати про найвищість Єгович, говорити про Ного заміри наглядом людства, про які навчає Біблія, й нести оном царстві всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі владі, котрий скинув Сатану з неба й зачин устанавити Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котро то царство вже тепер зачалось; що невадного Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухати справедливим законом, будуть праввернені й будуть жити вічно на землі.

(Продовження з сторони 64)

тей або кого иншого перешкаджати цілковитій посвяті Богу Єгові. Ніхто не може мати часті в оправданню ймя Єгови, хіба що та одиниця любить Єгову; і лише ті, що оправдують ймя Єгови, будуть жити. Послідувачі Христа мусять любити своїх братів. Але як? Так як себе самого, Ісус відповідає. Се значить ділати справедливо зі своїми братами, робити їм добро так як би ти бажав щоб інші чинили тобі. Ось так Ісус пояснив ту другу заповідь: "Оце ж, усе, що бажаете, щоб робили вам люди, так і ви робить їм; се бо єсть закон і пророки." (Мат. 7:12) Люди часто допускають, що самолюбство або любов себе, стоїть в дорозі до повної посвяти й служби Єгові. Сього не можна дозволити стіль-

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і Ного заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для допомоги єдики Єгови. Він уможливає систематичне студювання Біблії для всіх своїх читачів і старается в иншу літературу яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріял для проповідування через радіо й для инших заарядів публичного учіння з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безумовно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Ного любого Царя. Він не прибирає догматичної мін, а радше заохочує до важного й критичного розсіджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, які Боге сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й в инших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банкової переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. В инших краях можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграничні Бюро

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Hereford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South Africa Boston House, Cape Town, South Africa

Пресно і кожнім случаем адресувати на їм Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бізну, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажать його читати, писавши дарем, сели о се попросити. Ми радісно бажаето допомогти таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати писемному авіацією кожного року.

Увага для передплатників: Писемду за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не висладемо, хіба що о се попросити. Змінені адреси для тих, що відновлять, робимо в протві одного місяци. Один місяць перед скінченням ся передплати ми висладемо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ко, оскільки не можна дозволити, щоб любов до якогось сотворіння перешкодила в службі Єгови. Правдивий ученик Ісуса Христа мусять взяти той самий напрям, який Ісус узяв коли Він був чоловіком; т. є неограничене посвячення Богу Єгові. "Хто бо хоче спасти душу свою, той погубить її; хто ж погубить душу свою ради мене, знайде її. Що бо за користь чоловікові, хоч би сьвіт увесь здобув, а душу свою заніпастив? або що дасть чоловік у заміну за душу свою?" (Мат. 16:25, 26) "Хто любить душу свою, погубить її; а хто ненавидить душу свою в сьвітлі сьому, на вічне життя збереже її." (Йоана 12:25) Сі тексти показують, що не можна додати слів до кваліфікації слова *Любов* коли воно відноситься до Єгови. *(Продовження в слідуєчій ВАНТІ)*

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. LV

Квітень, 1934

№ 4

ЙОГО ІМ'Я

[Переложено з англ. Башти з 15. марта, 1934]

"Господи, ім'я твоє вічне; Господи, пам'ять твою з роду в рід."—*Пс. 135: 13.*

[Продовження з минулої БАШТИ]

ЧАСТЬ 2

ПОРАЗА П'ЯТА

ФАРАОН дальше був упертим і лицеміром, і Мойсей остеріг його, що рука Єгови вдарить на всю його скотину в Єгипті. "Се рука Господня вдарить на твою скотину в полях, на коні, на осли, на верблюди, на воли і на віці повітрям тяжким вельми." (2 Мойс. 9: 3) Господь особливо заявив, що ця поразка не зробить вражіння на Ізраїльтян, і тоді Бог назначив час для приходу цієї поразки на Єгипет кажучи: "Завтра вчинить Господь сю річ в країні. І вчинив Господь сю річ назавтра в ранці, і поліг увесь Єгипетський скот; між скотом же в синів Ізраїлевих не пало ні одно. І послав Фараон, аж ось між усім скотом у синів Ізраїлевих не пало ні одно. Та запекле було серце в Фараона, і не одпустив людей." (2 Мойс. 9: 4-7) Перед тим нім поразки прийшли на Єгиптян, Мойсей заявив перед Фараоном, що Єгова пошле на Ізраїльтян пошисть если вони не принесуть жертви Господеві. (2 Мойс. 5: 3) Тому що Мойсей і Арон були вірні в доручуванню свідчення, Бог схоронив Ізраїльтян від тої пошести. "Послушенство—лучше чим жертва." Господь схоронив Ізраїльтян від тих пораз, що тепер впали на Єгиптян.

"Поразка страшного поміру впала на всі звірята Єгипти. Робучі звірята Єгипти, як коні, осли, верблюди, воли й тим подібно, представляли живе багатство Єгипти для провадження торгівлі й війни, і всякий такий живий скот і знаряд був ужитий Єгиптянами для їх самолюбних цілей проти царства Бога Єгови. Поразка "поміру" або пошисти на скот Єгипту була дальшим повідомленням і осторогою для Єгиптян, що було прообразом на вість правди яка мала бути проголошена силою й властю Бога Єгови Великим Мойсейом, Ісусом Христом, у котрій то праці вірний останок мав мати участь; і котра то вість указувала, що 'робучі звіря' сього світа, включаючи всі воєнні й економічні організації, людські винаходи, і ріжного рода пляни для національного відродження, і такі річи як "святий рік", всі є ошущвом і не походять від Бога Єгови, і не є наслідком того, що Христос 'приготовляє дорогу Єгови'; але що всі ці річи походять від Диявола і не зможуть принести ніякої польги людям, і що всі мусять умерти. Сю вість свідки Єгови зачали виразно голосити по приході

Господа до храму, і котра то вість є зазначена в *Оправданню*, Книжці Другій, сторона 165 і в наступуючих сторонах [англ. вид.]. Слово Боже заявляє, що на організацію Сатани мали прийти великі поразки, і всі його знаряди, представлені через скот, мусять згинуть. Ця вість правди, що їх робучі звіря, їх знаряди й інші средства для провадження їх торгівлі й ріжні пляни ошущва мусять згинуть, була великою поразою для "Християнства" й вельми занепокоїло Сатану й його видиму організацію.

"Слово Боже заявляє, що 'ані одна скотина не згинула в Ізраїлі', що представляло, що средства діяльностей або 'робучі звіря', уживані вірним останком, були цілковито посвячені Господеві і за се Господь схоронив їх. Вони відлучилися від світа й від їх жертви Богу. (Гляди 2 Мойс. 10: 26; Зах. 14: 20; *Приготування*, сторона 335, англ. вид.) Та вість, проголошуючи, що німста прийде на організацію Сатани задля його позиції до Бога, тепер доручується свідками Єгови і дальше разить організацію ворога.

ПОРАЗА ШЕСТА

"Шеста поразка складалась з "Єгипетських боляків". Ті Єгипетські горнила, вапняки і цегельні становили часть його економічного й торговельного промислу, і через се представляли річи принадлежні до торговельного промислу видимої часті світа, котрий становить організацію Сатани. (Іса. 33: 12) Тоді Єгова приказав Мойсейові й Аронові взяти сажі з тих горнил і щоби Мойсей посипав нею перед Фараоном. "І рече Господь Мойсейові й Аронові: Понабирайте ви повні жмені сажі з печі, і нехай нею сигне проти неба Мойсей перед віччу Фараона й дворян його. І постане вона по всій землі Єгипетській порохом і понариває на людях і на скотині чираки, що від гною прорвуться по всій землі Єгипетській." (2 Мойс. 9: 8, 9) Наслідок сього був, що повстали черяки з боляками. Після перекладу *Роттердама*, ці струпи були 'пекучі рани, вириваючі з прищів'. Ось така поразка впала на людей й скот по цілім Єгипті.

"Ця шеста поразка дальше представляла вість Христа й Його вірного останка, Його представителів на землі, котра то вість голоситься силою й властю Бога Єгови. Ключ щодо значіння цієї

порази знаходиться в Одкритті 16: 2, 11. Се показує, що ся пораза дотикне всіх тих, що є членами організації Сатани на землі як провідників так і прихильників тієї злої організації.—За поданням гляди *Світло II*, сторона 20 і наступуючі сторони, *англ. вид.*

¹⁸ Фараон прийшов був до заключення, що зі всім його знярядом і силою до володіння він зможе опрокинути Єгочу без жадної перешкоди. Так і Сатана й його земні представителі прийшли до заключення, що вони можуть злучитися разом і злучити народи і люди землі в конфедерацію або лігу і сим чином опрокинути Бога Єгова через установлення їх власної організації й так володіти й контролювати світом безперестанно. (Іса. 8: 9-13) Але всі такі пляни світських організацій упадуть. Єгова велить вірному останку на землі, своїм свідкам, голосити в очах Диявола й всіх його агентів у світі, що становлять сучасний Єгипет, що Ціпа Народів, Світовий Суд, мирові угоди, розоружні конференції, "святий рік", пляни добробуту, і всі подібні задуми, не походять від Бога, але від Диявола, і що всі такі заговорники й прихильники й нечесті й гидотою в очах Бога, як се і Озія був нечистий і став прокажений за його блудні діла перед Єговою. (2 Паралип. 22: 13-23) Проголошення цієї вістки правди зачинаючи з 'вилляттям першої чаши', як про се описується в Одкритті, продовжується даліше для світа; і таке проголошення правди по всіх краях "Християнства" за посередництвом радя, книжок, журналів, і свідочством живого слова, були великою поразою для сучасних Єгиптянів. Старинні Єгиптяни зневажали Боже ім'я із причини терпіння ран і болів, так і сучасні Єгиптяни, земні агенти Сатани, зневажають і проклинають.

¹⁹ Ся пораза гнилих боляків покарала чарівників як і інших Єгиптянів. "І не здолали чарівники стати перед Мойсейом через чиряки; обкинуло бо чиряками чарівників і всіх Єгиптян." (2 Мойс. 9: 11) Сі чарівники не могли встояти перед Мойсейом і впергися йому; так і сучасні чарівники, "Явний та Явний", задалі свого зисуття стараються впергися вістці Божій через Христа, але вони не можуть цього зробити успішно, і їх конешь видно і їх унадок буде явний перед усіма людьми, що доживуть цього. (2 Тим. 3: 8) Духовенство і "чоловік гріха" і всі сучасні "диво"-творці, і творителі "святого року" сучасного Єгипту, тепер чухають свербячку й мучаться, і сим п'янують себе й ридають з болю, противляться й гніваються проти вістки правди ясно представленної їм, і так вони стали винуватими за 'переступ що робить спустошення'. (Дан. 8: 13) Свідки Єгови мають божественну владсть проповідувати вість правди котра так разить противників Всевишнього. Та замість щоби сі противники звернули увагу свою на сю вість, то вони затверджують свої серця проти Господа, і даліші порази приходять на них.

ПОРАЗА СЕМА

²⁰ Сема пораза складалась з раничого граду якого ніколи перед тим не знали. "Сім" символіч-

но представляє божественну цілисть, а град представляє тверду правду, що тне, ранить і вбиває. Всі порази, позатипічно, мають до чинення з проголошенням Божої вістки правди, і се проголошення правди або роботи свідків Єгови не закінчиться на землі аж вони проголосять всі остороги Єгови про пімсту й оправдання; і се вони мусять зробити перед Армагедоном. Єгова міг був цілкомно погубити Єгипет коли Фараон перший раз відмовився увільнити Ізраїльтянів, але внодобалось Богу давати даліші свідочтва Фараонові й його царській родині. Так Єгова міг поразити земну організацію Сатани коли Христос прийшов до храму, але внодобалось Йому дозволити Сатані йти даліше і остатися на час, щоби більше свідочтва дати, і щоби сила Єгови більше обявилась, і щоби ніхто в світі не міг сказати, що присуди Єгови захопили його несподівано. До тепер шість пораз вдарили Єгипет, і вони послужили лише затвердити серце Фараона. Ціль сих пораз на Єгипет була поставити ясно перед Єгиптян ім'я й зверхність Єгови. Замість знищити Фараона і його організацію з першу, то Бог сказав: "Сега бо разу нашло всі муки [решта пораз] мої на серце твоє, і дворян твоїх, і людей твоїх, щоб ти знав, що нема нікого як я на всій землі. Ний бо простягти б тільки руку мою, щоб ударити й тебе й люде твої повітрем, так і зник би еси з землі. Та тільки про те шадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб ім'я моє проповідано по всій землі." (2 Мойс. 9: 14-16) Останні порази, що мали впасти на Єгипет і котрі впали, були далішим повідомленням і осторогою земній організації Сатани. Се повідомлення остороги в сім новочаснім часі мусить бути дане і проголошене свідками Єгови яко членами Його організації храму.

²¹ Велика буря або сипання градом разом з огнем блискавиць знищила збіжа і людей і звіря Єгипту. Єгова остерегав Фараона, але на сю осторогу він не зважав; і тепер Він післав на Єгиптян сему граду. "І простяг Мойсей жезло своє до неба, і дав Господь громи та гряд, і пійшов огонь по землі, і дощував Господь грядом по всій землі Єгипетській. І вдарив гряд, і запалав огонь із грядом; гряд же був тяжко великий, що й не було такого в Єгипті з того часу, як поетали люде в йому. І побило грядом по всій землі Єгипетській усе, що було в полі, й людину й скотину, й венку траву в полі побило грядом, і всі дерева на полях потрощив гряд." (2 Мойс. 9: 23-25) Та велика пораза граду прийшла на Єгипет на весні, що показано словами трицяты першого вершика: "А лен і ячмінь побиті, бо ячмінь колосився, а лен завизувавсь." "Побив виноград і фігове дерево, і поломив деревину в країні їх." (Іс. 105: 33) Позатипічно, ся пораза зачала приходити на земну організацію Сатани в серпню в 1928 році. В той час Єгова велів своїм людям на землі, котрим Він припоручив свідочтво Ісуса Христа, голосити Його вість проти Сатани й його організації. Тоді зачалось голошення цієї особлившої вістки по всій землі, ко-

тра то вість була названа "ЗАЯВЛЕННЯ ПРОТИ САТАНИ І ЗА ЕГОВОЮ". Таке було перше публичне заявлення людей Єгови на зібранню в Детройт, Мішіган. Це було тоді, що блискавиця вийшла з храму й ошарашувала перший раз побачив ясне видіння великого визову між Сатаною а Єговою. (І ляди *Вартової Башти*, 15 вересня, 1928; *Світло*, Книжка 1, сторона 221, *англ. вид.*) Головно від того часу Бог безперестанно сипав на "Християнство" великими кавалками сильної й важкої правди, подібній котрій не було в історії світа, і се тому що прийшов час на 'побільшення знання', і на проголошення, що вже прийшов кінець організації Сатани. (Дан. 12:4; Одкр. 11:17) Се день Бога Єгови, день Його пімсти й оправдання, отже Його вість пімсти мусить бути проголошена. Та велика злива граду дальше псувала само-оправдання "Християнства" (представленого через лен в Єгипті, котрий був знищений) і духовний обрік "Християнства" (перші овочі були представлені через ячмінь знищений в Єгипті) і його само-свідому солодкість (представлену через фігові дерева й їх овочі, що були знищені в Єгипті). Лож Сатани, котра знайшла місце прибіжеша в "Християнстві", зачалась тоді вимітати, і тепер вимітається, повинню правди. (Іса. 28: 2-17) Отже Єгова велить своїм свідкам на землі нести Його вість правди по цілім світі сучасного Єгипту, звертаючи увагу на свою найвищу силу і що ся сила буде цілковито об'явлена в Армагедоні.

²² У Фараоновім царстві в Єгипті були одиниці, що слухали й вважали на дану острогу Мойсейом про надходячу буру; підчас коли інші не зважали й потерпіли наслідки сього. "Хто злякався слова Господнього зміж дворян Фараонових, той звелів своїм рабам втікати з усією скотиною до дбмівок своїх. А хто не нахилив серця свого до слова Господнього, той покинув свої раби й скотину на полях." (2 Мойс. 9: 20, 21) Так і тепер деякі одиниці що зі світа слухають слово остроги дане властю й силою Господньою до котрої то роботи Він уживав своїх свідків, і деякі з них тепер шукають прибіжеша, а інші знов не зважають і насміхаються з вістки. Велика буря прийшла на ваесь Єгипет окрім на Гозен; так і тепер ся велика буря приходить на ввесь світ окрім на Божий вибраний нарід. "Тільки в Гозен землі, де були сини Ізрайлеві, не було граду." (2 Мойс. 9: 26) Для Божих вибраних людей тепер на землі правда, разом із блискавцями світа, приносить велику радість в серця всіх таких; отже нема поразі ані граду для них. Вони перебувають в тайнім пробутку й охороннім місці Всевишнього і радуються благословенствами, які Господь дає їм, так як се Він давно обіцяв: "Тоді народ мій жити ме в пробутку мира і в осадах безпечних та в спокійних займищах щасливих. Бити ме гряд на ліс, город же утоне в долині." (Іса. 32: 18, 19) Але бідна стара "Янній та Ямврій" товпа переходить

дуже страшний час. Град і блискавиці засліплюють їх, ранять, разять і мучать їх, і вони дальше затверджують їх серця. Та ще більше свідочтва треба.

ПОРАЗА ВОСЬМА

²³ Если би Фараон був піддався вимогам Господа, які були поставлені йому через Мойсея й дозволив Ізраїльтянам вийти й поклонятися Єгові, то сим Фараон був би публично признав що він помилявся; але його гордість не дозволяла йому так зробити. Так і тепер, если би земні агенти Сатани звернули свою увагу на вість Єгови доручену Його свідками, то сим вони були б признали, що вірні свідки розказують правду; і се було б публичним признанням зі сторони Сатани і його земних агентів в "Християнстві", що Диявол і вся його організація—цілковито помиляється. Здається, однак, що деякі одиниці в організації Сатани радо піддалися б в битві, тому що правда є завеликою пороазою для них. Однак Сатана сильно звязав "Християнство", і його організацію й всі члени її дальше затверджують себе проти Божих замірів.

²⁴ Восьма пораза складалась з великого роя сарани; але, як повисше сказано, позатипичне сповнення пораз здається не йде одна за другою в згаданім порядку. Ключ до вирозуміння цієї поразі знаходиться в Одкритті 9: 1-12, відносно сарани, яка прийшла на світ, пояснення котрої знаходиться в *Світлі*, Книжці 1, сторона 136-155, *англ. вид.* Та сарана прийшла зі сходу, з тієї самої сторони що прийшли "царі зі сходу". Се дає ключ до вирозуміння що становить позатипичну поразу. "І простяг Мойсей жезло своє над Єгипецькою землею, Господь же наводив од схід сонця вітра на землю весь той день і всю ніч, а як обузріло, східний вітер нагнав сарану. І напала сарана на всю землю Єгипецьку, і посіла вона по всіх займищах Єгипецьких, тьма тьмою. Доти не було такої сарани, і потім не буде такої." (2 Мойс. 10: 13, 14) "Сказав, і прийшла сарана і гусениця, тьма тьмою. І пожерли все, що було зелене в країні їх, і плоди на полі їх пожерли."—Пс. 105: 34, 35.

²⁵ В минувших кількох роках постійний напад свідочтва проти "Християнства" приніс велику поразу на видиму організацію Сатани. Між тими випущеними стрілами можна почислити вість яка знаходиться в книжечках, *Кріза*, *Утеча до Царства*, і *Розділення Людей*. Перший такий зорганізований гуртовий напад цієї сарани був виконаний на суспільність в Бергенфільд, Н. Дж., 22. травня, 1932 року, і від того часу ся робота свідків Єгови чим раз побільшалась і поступала вперед, із Господньої ласки. Хотя є деякі знаки, що агенти Сатани неначе хотіли б піддатися (2 Мойс. 7: 11), то однак покаянни сих слуг Сатани не походить із щирого серця, але з гіпокризії. Свідки Єгови мусять дальше нести повідомлення й острогу після Його приказу, щоби всі могли пізнати, що Єгова—Бог, а особливо, щоби люди доброї волі могли дістати нагоду стати по сторони Єгови. Як пораза сарани прийшла на Єгипет, так і позатипична пораза не лише розпочалась,

але даліше пробуває на сучаснім Єгипті по всіх краях "Християнства".

ПОРАЗА ДЕВЯТА

²⁰ Дев'ята поразка на Єгипет складалась з густої темряви над всією землею Єгипту окрім тієї частини де замешкували Ізраїльтяни, і там Ізраїльтяни мали світло в їх помешканях. Звичайно буває, що густа темрява вдаряє страхом в серця тих, що не мають віри в Бога; і позаяк Фараон посідав запекле серце, і не мав віри, він настрахався і бажав збутися Ізраїльтян, коли ся поразка прийшла на нього й його людей. "І рече Господь Мойсейові: Простягни руку твою до неба, і нехай постане темрява над Єгипецькою землею така, щоб ходили помацки. І простяг Мойсей руку свою до неба, і стояла густа темрява по всій землі Єгипецькій три дні. І не бачило одню дного, і не встав ніхто з місця свого три дні, у всіх же синів Ізраїлевих був світ по їх осадах. І кликне Фараон Мойсея та Арона, та й каже: Ідіте служити Господеві, тільки отарі та череди покиньте. Малеча ж ваша теж нехай йде з вами."—2 Мойс. 10: 21-24.

²¹ Завважмо, що викликаючи декотрі попередні поразки Мойсей протягнув свою палицю на землю Єгипту, але викликаючи дев'яту поразку, 'він простягнув руку свою до неба'; що символічно говорить, що ся вість повідомлення й остороги дана божественним приказом належить до небесних річей, що є цілковитою темрявою для тих, з котрих складається видима частина організації Сатани, а головню для релігійного або так званого "духового" елементу організації Сатани. В 1919 році Ліга Народів була установлена місто Божого царства, і котру то лігу духовенства, формуючи духову частину видимої організації Сатани, витали як 'політичний вираз Божого царства на землі'. Сим вони відкрили факт, що вони не мають властивого поняття про царство Боже. В 1925 році, свідки Єгови заявили публично в самім серці звірської влади Сатани, в котрій то декларації показано, що Ліга Народів, се дитина Диявола й є цілковитим противництвом Божому царству. Та декларація, котра мала свій почин в Лондоні, Англії, була особливою осторогою звершеною до ВОЛОДАРІВ СВІТА і робила натиск на факт, що Сатана установив через своїх земних представителів огидну річ, т. є Лігу Народів, котра робить опустошення, тому що се була гіпокритична заміна за царство Боже. Та замість звернути увагу на сю осторогу, то володарі Християнства даліше ругалися з вісткою, затверджували їх серця й противилися Богу. 'Те беззаконня що робить опустошення' датується від того часу, тому що в той час ім дано виразне повідомлення й осторогу, що Ліга Народів—се противництво царства і велика гидота в очах Бога; і від того часу велика темрява осілась на "Християнстві". (Гляди *Світло*, Книжка 1, сторона 137, *англ. вид.*) Хотя йому дано повну нагоду пізнати правду і показати їх тожність по стороні царства, то провідники "Християнства" відмовилися звернути свою увагу: "Не знають нічого, не розуміють нічого; у

темні блукають вони; всі основи землі хитаються." (Іс. 82: 5) Се головню зазначило час про котрий згадує пророк Ісаїя, а іменню: "Ось бо, — темрява вкривати ме землю, поморок—народи; а над тобою засіє Господь, і слава його явиться над тобою." (Іса. 60: 2) Від того часу всім противникам що противилися замірам Бога Єгови, а головню "чоловіку гріха" класі (Яннійові та Ямврійові), стали "оморочені мислями" задля запеклости їх серцець. (Ефес. 4: 18) Вони отримали повідомлення й осторогу, що вони противляться Богу й Його царству, і вони відмовилися слухати вістки остороги, і про таких пророцтво Боже говорить: "Стіл їх нехай буде сіттю перед ними, і що на благо людям, нехай на петлю їм обернеться. Нехай в очах їм почорніє, щоб не бачили світла, і литки їх нехай їм завсіди трясуться."—Іс. 69: 22, 23.

²² Єгова каже: "Я роблю й світло й темряву." (Іса. 45: 7) "За ворогами його поженеться темрява", т. є за тими, що противляться замірам Єгови. (Наума 1: 8) Се був Єгова що спричинив темряву в землі Єгипецькій; так і тепер по приказу Його прийшла темрява на світ Сатани. (Езек. 32: 8; Прип. 4: 19; Іса. 8: 22; Соф. 1: 15) "А п'ятий ангел вилив чашу свою на престол звіра, і стало царство його темне. І кусали язики свої від болю; і хулили Бога небесного задля боляців своїх, і задля боляків своїх, а не покалялись від діл своїх." (Одр. 16: 10, 11) Сьогодні жадна частина "Християнства" не посідає жадного світла про царство Боже. Змагання Римо-Католицької гієрархії зробити 1933 рік, "святим роком" не принесло жадного світла "Християнстві", а навіть ще більшу темряву. Єгова відтягнув усяке світло від світа. Гіпокритичний крик духовенства в теперішнім русі "назад до церков" не приносить жадного світла помочи, але лише темряву та розчаровання. Тепер більше чим коли політичний й торговельний елемент світа, котрий вповав і надіявся що він отримає ласку через прислугу духовенства, прийшов до переконання, що Бог не благословить духовенства ані його плянів. Навіть тисячі з духовенства знаходяться без заняття тепер і немають нагоди галасувати на людей, котрим то чином вони кормили себе до тепер. Три-десять темрява на Єгипті символічно представляла, що теперішня темрява в світі буде продовжатися аж до Армагедону, коли то ціла диявольська система повалиться в безодню вічно-триваючої темряви.

²³ Вірні свідки Єгови тепер знаходяться в тайнім пробутку Всевишнього де вони тішуться вічним світлом, що походить від слави Господньої й Його Царя. Для володарів і прихильників сього лукавого світа під Сатаною, храм Божий се місце темряви, тому що ніхто з них не може заглянути до середини. У тім храмі Ісус Христос просвічує свого вірного останка і посілає їх як своїх свідків проголошувати з криші вість Божої пімсти й Його царства. (Мат. 10: 26, 27) Потім, як вірний останок отримав плату, "нове ймя", вони зреклись всякого споріднення з "Християнством". (Зах. 11: 9-17) Володарям

вже доручено повідомлення остороги, і тепер останок, свідків Єгови, будуть робити скільки зможуть для людей доброї волі, щоби вони почули вість і вибрали собі сторону. Підчас коли темрява вкриває світ, Єгова дальше посилає своє світло на своїх вірних, даючи їм ще більше чудове видіння свого Слова чим вони надіялись бачити на землі. Се піддає думку, що битва вже близько.

³⁰ Фараон заявив, що він увільнить Ізраїля на тій підставі, що вони полишать в Єгипті всі річи вартісні в комерції. Так і володарі світа тепер роблять деякі уступки для тих, що служать Єгови, але на тій підставі щоби свідки Єгови стали голо-руч перед Господом, позбавляючи їх із всякого средства приносити "постійну жертву" Єгови. Божі вірні свідки не згодяться на ніякі такі усліва, але вони будуть послужні Єгови а не чоловікові або дияволу; і такий їх напрям гніває представителів Сатани і визнає на їх голову злобу й грозить знищенням. Се було представлено гнівом вираженим через Фараона. "І каже йому Фараон: Йди геть собі від мене! Сховайся! Не побачиш уже лица мого; бо того дня, як побачиш лице моє, тобі й смерть."

³¹ Фараон задумав у своїм серці вбивство, й грозив вбити Мойсея если він знов явиться перед ним. Спокійно й поважно Мойсей відповів лукавому Фараонові: "Правду промовив еси: вже не бачити му лица твого." (2 Мойс. 10: 28, 29) Се була останна осторога від Єгови доручена Фараонові Мойсейом. Фараон зробив визов, а Мойсей, яко представитель Господа, прийняв його. Тепер була дорога чиста для останної поразі. Се мусіла бути зворушуюча хвиля для Мойсея. Рівнож се мусить бути великою радістю для Великого Мойсея тепер бачити, що прийшла година коли Він оправдає ймя свого Отця.

ПОРАЗА ДЕСЯТА

³² З Писання видкоє, що коли ще Мойсей був в присутності Фараона, Бог промовив до нього, і що Мойсей дав останну осторогу Фараонові перед своїм відходом. "І рече Господь Мойсейові: Ще одну муку начеда на Фараона, й на Єгипет, а потім одпустити він вас із відсі. Як мусить одпустити вас, тоді гонити ме вас ізвідсі прогном." (2 Мойс. 11: 1) Мойсей віддійшов від Фараона щоби вже ніколи не говорити ані не бачити Фараона хиба що сей останний запросить його, котру то прозьбу він пізнійше зробив. Страх обняв Фараона й його царський дім, і вони бажали позбутися свідків Божих. (2 Мойс. 12: 31, 33) Як тепер здається, то девять пораз позатипічно були виконані свідками Єгови по приказу Господньому, котра то вість правди дальше дається і є поразою для володарів світа й їх наймитів. Сі вісті повідомлення й остороги становлять велику поразу наче кара для урядового елемента видимої сатанської організації, котра рада б збутися 'заразливих' Господних свідків. Се ясно показано через постійне гавкання Римо-Католицької гієрархії й иншого духовенства, й великих проповідників через радіо, і инших по-

дібних їм, котрі домагаються щоби заборонити післанцям уживати ріжних улєкшень світа для цроголошення правди. Свідки Єгови цілковито ненавиджені такими противниками, котрі стараються знайти якусь легальну вимівку, щоби знищити свідків Єгови. Се головню було показано через недавню діяльність Римо-Католицької гієрархії і їх часописей, і також в Плейн-фільд, Н. Дж., коли то "сильна-рука-ескарди" появилась на сцені оружена до зубів, коли то не було найменшої небезпеки для нікого, хиба бути зраненим ясним проголошенням правди. Та сильна-рука-ескарди безсумніву була там за старанням жорстоких католицьких священників, і до сього дня члени тієї сильної-руки-ескарди не можуть розуміти чому вони не могли поновити вбивство. Робота свідочтва мусить ще дальше даватися людям, і приготвлення тепер робиться до остаточної поразі яка має прийти на організацію Сатани в Армагедоні.

³³ Єгова поперед сказав Мойсейові, що коли Його час прийде на визволення Ізраїльтяннів, то вони "пійдуть не в порожні", але що Ізраїльтяни будуть пожичати в Єгиптянів: "І пограбуєте Єгиптянів". (2 Мойс. 3: 21, 22) Зараз по девятій поразі Єгова промовив до Мойсея й сказав: "Промовляйте ж в уши людям, і нехай кожне визначить у сусіда свого, а молодиця в сусідки своєї клейноти срібні й клейноти золоті. Господь же дав людям своїм ласку в Єгиптян; а Мойсей сам був чоловік великий вельми в Єгипетській землі в очу дворян Фараонових і в очу людей." (2 Мойс. 11: 2, 3) Виножичення річей від Єгиптян не було в цілі само-окраси, а радше для служення Господеві Ізраїльтянами. Се здається є на місці й властиво для свідків Єгови дономинатися й вживати всякі улєкшення котрими світські володарі тепер кермують для поширення роботи свідочтва о царстві. Се значить, що вони мають уживати ворогом посідані средства й знаряди проти нього, як радіо-станції, суди, вироблення, цетиції й протесту, законодавчих тіл, котре то право є зависне основним законом сього краю, і через ужиття всіх инших средств щоби звернути увагу людей на вість царства Єгови. Чинячи се вони не просять позволення від організації Сатани щоби вони могли щось виконати, але вони доручують повідомлення організації Сатани і домагаються, щоби сі світові організації перестали перешкаджати у виконанню Божих замірів. Виножичення річей від Єгиптян включає також отримання грошей свідками Єгови за доручену літературу, і тоді вживати сі гроші для приготвлення й видання більше літератури. Ось так Господні люди обертають денкі річи диявольської орди на роботу й службу Господню. Се становить дальший доказ, що свідки Єгови не займаються торговельним підприємством, як гандлярством книжок, безвзгляду що можуть світські суди присудити або рішити, і безвзгляду на се, що може духовенство й їх товпа казати.

³⁴ Тоді приготвлення було зроблене на остану поразу, і в той самий час для охорони Божих людей. Фараон і його урядова родина відкинули

й понехтували повідомленням остороги девяти попередніх пораз, і тому се було б безвартісним давати володарям Єгипту якібудь поучення про пасхальну охорону; і ніякої не було дано їм. Однак, як здається, то Мойсей ясно остеріг Фараона що всі його первенці повмирають, і що в Ізраїлі навіть пес не гавкне, і що ся осторога була дана їм Мойсей відійшов від присутности Фараона.—2 Мойс. 11: 5-10.

²² Єгова сказав Мойсейові, що смерть первенців возьме місце в півночі, що позатипічно значить в часі найбільшої темряви в світі. Ся чорна темрява тепер висить над світом, і мусить продовжатися аж до Армагедону. По приказу Єгови Мойсей приготував Ізраїльтянів поучивши їх, щоб кождей господар на десятого Нісана взяв агця без скази і тримав його аж до чотирнадцятого дня того місяця, в котрім то дні, вечером, агнець мав бути заколений і його кровю покроплено двері кожного дому, і що всі повинні зайти до середини дому й остатися там протягом ночі, спечи цілого агця без ломання костей, і їсти його з оприсноками й гіркими зелами, і чинячи се, вони повинні бути готові до подорожування, і Бог сказав до них: "Се пасха Єгови." "Пройду бо по землі Єгипетській, тієї ночі, та й повбиваю всякого первенця в землі Єгипетській, і людину й скотину, і над усяким богом Єгипетським сотворю суд, я Господь. І буде вам кров знаменнем по хатах, де будете. Бачивши кров, мину вас, і не буде в вас погібелі, як карати му Єгипет." (2 Мойс. 12: 12, 13) "І побив всіх первороднів в Єгипті, первенців сили у Хамових шатрах." (Пс. 78: 51) "І повбивав всякій перворід в країні їх, первенців всієї сили їх." (Пс. 105: 36) "І сталось о півночі, що Господь побив усі первенці в Єгипетській землі, від первенця Фараонового, що сів на престолі своїму, та й до первенця невольника в темниці, і всі перваки в скотини."—2 Мойс. 12: 29.

ПЕРВЕНЦІ

²⁶ Останна поразка на світ прийде в Армагедоні. Хто становить позатипічних первенців? "Первородний син,—се первенець сили його"; так заявляє Божий закон. (5 Мойс. 21: 17) Позатипічний Фараон, котрим є Диявол, має діти, й сі діти включають "кукіль" і духовенство. (Мат. 13: 38; Йоана 8: 44) Інші писання відкривають ще більше таких дітей. (Діян. 13: 8, 10; 1 Йоана 3: 8, 10, 12) Отже первенці Єгипта представляли всіх дітей Сатани, себто тих, що належать до його земної організації, котрі є 'первенці сили його', себто проводарі й головні особи в релігійних, політичних і торговельних галузях його видимої організації. Первенці кожної часті сатанської організації були знищені; що позатипічно значить і включає "чоловіка гріха", "сина погібелі," "сильну-руку-ескарди", і тих, що прикладають своїх старань і сили, щоби виконати пляни Сатани, і також ту підробку Божого царства, Лігу Народів. Сьогодні Сатана провадить війну проти останка Єгови, "церкви первородних" і знищить би їх, як би сили Єгови не пе-

решкаджали йому се виконати. Одинокую охорону яку сі вірні свідки мають, то се від Господа, і се вони мають задля їх послушенства до приказів Єгови дані їм через Більшого чим Мойсей, Ісуса Христа.—Діян. 3: 23.

²⁷ Зяколення агця, й їдження його, попередило вбиття первенців Єгипту. Так і смерть "Христа, нашого агця", і брання участі Його заслуг духово-народженням одиницями, передило вбиття первенців Сатани в Армагедоні. Як первенці Ізраїля перейшли і були схоронені тієї призначеної ночі, так і вірний останок, котрі є первенцями Єгови, перейдуть і будуть охоронені в битві великого дня Всемогучого Бога. Вони переживуть Армагедон охоронною силою Єгови. "Велика громада" не переживе Армагедону, тому що вона не є з "церкви первенців" і не є представлена в сім типі або образці. Писання показують, що Божа обітниця є охоронити останок, а не велике множество. (Йоїла 2: 32; Іса. 10: 21-23) "Велика громада" є 'назначена на смерть'. Писання показують, що кляса Йоанадаба переживе Армагедон, але не задля сієї самої причини, що Господь схоронить останок первенців.

ІНШІ ТИПИ СЛОВНЕНІ

²⁸ Типічний або пасхальний агнець був узятий до дому на десятого Нісана, і се позатипічно значить прийняти 'заколеного Агця' яко увіщаного Царя Єгови в сей день Єгови від 1918 року, отже значить прийняти царство і повну відповідальність за інтереса царства. На десятого Нісана, 33 р., Ісус вїхав до Єрусалиму й представив себе як Царя Жидам; і позатипічно се вказує що прийняття Агця в дїм по 1918 році, значить далеко більше чим прийняття Ісуса як жертву викупу або 'агця що бере на себе гріхи світа.' В сей день Єгови їсти агця включає не лише співучаствувати в Його заслугах, що очищує гріх, але також брати участь у виконуванню роботи яку Ісус Христос був посланий виконувати на землі, а іменно, нести свідокство для імени Єгови на оправдання Його святого імя, отже також увійти в радість Господню, котра тепер становить силу останка. Дальше се значить, що в Його організації або між Його людьми не може бути нечистоти яка повстає з получности або компромісу з диявольською організацією. Там не може бути "квасу фарисейського, чи то лицемірства"; що значить запедбати або відмовитися визнавати Господа перед людьми. (2 Мойс. 12: 8, 10, 15-17; Луки 12: 1; 2 Кор. 6: 16-18) Свідки Єгови тепер мусять бути цілковито відлучені від організації Сатани.

²⁹ Ізраїльтянам дано приказ бути готовим, боки їх підперезані, обуве на ногах їх, палиці, в руках, що позатипічно значить, що свідки Єгови не з світа сього ані не належать до організації Сатани ані під розказом його, але що вони підлягають "висшим властям"; що вони є вдорозі й незабаром мають лишити позатипічний Єгипет, бачучи, що ся лукава організація має вскорі бути знищена. (2 Мойс. 12: 11) Ізраїльтяни мусіли перебувати в домах, під кровю аж до ранка; що позатипічно значить, що останок Єгови є

захований в "тайнім пробутку Всевишнього", під охороною Єгови й Його Оправдателя, і так будуть охоронені аж Його "гнів перейде", і так з ласки Господа вийдуть, і "зачинять двері за собою."—2 Мойс. 12: 22; Пс. 91: 1; Іса. 26: 20, 21.

* Пороги й одвірки Ізраїльських домів були прилюдно покроплені кров'ю пасхального агниці, і се позатипічно не лише значить прилюдне визнання крові Ісуса Христа як викупної ціни для людства о яку постарався Єгова, але для останка се також означає, що всі з тієї класи є Юдеями, т. є ті, що прославляють Єгову й підлягають Єгову й підлягають розказам Оправдателя Єгови й первосвященника, Ісуса Христа, пророка більшого чим Мойсей; і дальше, що день суду або пімсти Божої прийшов, котра то пімста вскорі буде виражена й вжита для знищення "первенців" Сатани в Армагедоні. Отже та кров, се було прилюдне заявлення як і свідоцтво о надходячим знищенню ворогів Єгови. Сю правду свідки Єгови, котрі є Його первенцями тепер на землі, мусять голосити, тому що се вираз Його пімсти. Се правда, що кров значить, що ті, що під нею, кажуть: "Я приймаю кров Ісуса Христа як мою викупну ціну"; але для останка се значить много більше. Та кров на одвірках будучи кров'ю жертви котра затверджувала новий завіт або нову угоду, вона вказувала, що первенці останка увійшли в нову угоду, найголовніша ціль котрої є, щоби вивести або виробити людей для Єгового ймя і котрі будуть мати част в оправданню того святого ймя. Всевишний обдарив останок свідків Єгови "новим ім'ям", показуючи сим, що вони—"люди для Його ймя". Отже та кров на дверях малаб представляти, що нова угода була установлена для останка і тому вони мусять бути вірними новому йменню котре Єгова дав їм, і тому мусять дальше нести вірно свідоцтво для Його ймя.

ХТО МОЖЕ СВЯТКУВАТИ ТОЙ ПРАЗНИК

* Жадний чоловік ані організація людей не може рішати котрі одиниці можуть або не можуть прилюдно обходити Господню вечеру. Однак се є намісці тут звернути увагу на значіння сих річей приналежні до того ж, і тоді нехай кожний бере відповідальність за свої учинки. Безсумніву, многі одиниці беруть символ Спомину без жадного поняття о його значінню. Ми тепер жиємо в "дню Єгови", коли порази позатипічно сповіаються на світі. Обходження спомину тепер більше значить чим перед приходом Господа до храму в 1918 році. Хто тепер властиво бере участь або обходить Господню вечеру як спомин для імени Єгови, той мусять бути особисто активний у виконанню десяти позатипічних пораз на позатипічний Єгипет, т. є організацію Сатани. Се значить, що кожний мусять брати участь у проголошенню вістки Єгови відносно сих пораз. Сі порази тепер є чинні, прямуючи до великого вершка знищення первенців Сатани в Армагедоні. Щоби бути гідним співучасником Спомину, то треба мати част у проголошенню сих правд як се Христос приказав. Мойсей й Арон проголосили слово Боже Єгип-

тянам, і наслідок сього був—порази. Мойсей був прообразом на Ісуса Христа, а Арон, котрий співтворив йому й промовив за нього, представив клячу храму, останок, котрий тепер знаходиться на землі, проголошуючи вість Божої пімсти й несучи свідоцтво про Його царство.

* Свідки Єгови в храмі є навчені Господом Ісусом і тоді вони є послані голосити вість правди відносно сих позатипічних пораз. Отже виходить, що хто достойно бере участь в Спомині, той мусять бути в Христі, і належати до головної організації Єгови, отже мусять бути в храмі, і мусять цілковито посвятитися Богу, і бути занятим проголошенням могого ймя й діл Всевишнього, тому що написано є: "Все в храмі його—все говорить: величчє." І інші можуть бути занятими в проголошенню вістки царства Божого, але се ті, що беруть участь у смерті Ісуса Христа, будуть остаточно жити з Ним. Ті що терплять наруги які впали на Нього задля їх вірного свідчення для Єгови, аж до кінця, сі будуть остаточно царювати з Ним. (2 Тим. 2: 11, 12) Єгова дав Ісусові привилей й честь бути Його оправдателем коштом Його людського життя. Всі що є з Ним в тім оправданню мусять також умерти яко жертва, як і Ісус умер, будучи вірним аж до кінця. Всі такі з головної організації становлять "одні хліб і одно тіло", і ламлення хліба й пиття чаши показує, що хто робить се, той—одно з Христом Ісусом, себто в єдності з Ним яко члени Його тіла, отже знаходяться в храмі. (1 Кор. 10: 16, 17) Отже такі властиво беруть символи Спомину.

* Те питання знов звертає на головний замір Єгови, котрим є оправдання Його власного святого ймя. Задля сієї причини Бог післав Мойсея до Єгипту; і для сієї причини Він післав Ісуса в світ. Всі інші річі є випадкові до оправдання Єгового ймя. "День Єгови", котрий розпочався в 1914 році, зазначив час коли Ісус Христос був посаджений на Його престолі й післаний царювати. В 1918 році, або три роки і пів опісля, розпочався суд, і тоді наступило позатипічне сповнення пораз на Єгипет, котрі то порази закінчаться в Армагедоні із знищенням первенців. Отже се ті, що є в Христі яко члени Його царської родини, котрі перейдуть Армагедон, і вони перейдуть на підставі їх вірности, перебуваючи в Христі, і будучи послухними Його приказам; і значить, що вони мусять виконувати службу і нести свідоцтво перед володарів і перед людей відносно царства й голосити пімсту нашого Бога. Коли се проголошення скінчиться, тоді прийде виконання остаточної поразы в Армагедоні.

* Отже сі писання здається ясно показують, що Єгипетські первенці представляють видиму част організації Сатани, котра буде знищена в Армагедоні, і що невидима част його організації, включаючи самого Сатану, наступить скоро потім, коли то Сатана буде кинутій в пропасть знищення.—Одкр. 19: 19-21; 20: 1-3.

ПЕРЕСІЯННЯ

* В часі коли Ісус їв останну пасху і установив спомин своєї смерті яко спомин для ймя Єгови,

тоді прийшла рішуча година Його кар'єри як чоловіка Ісуса, і Він знав, що Він мусить умерти в той день як позатипічний агнець. Безсумніву Сатана також знав, що Ісус буде вбитий того дня, і, позаяк він постарався розп'яти Його, Сатана заключив, що він доказав свою сторону низову проти святого йми Єгови. Він знав, що він успів відвернути Юду від Бога. Можливо він думав, що він бачив певну слабкість відкрити в Петрі, і если йому буде дозволено, він зможе відвернути й Петра; отже він визвав Господа, щоби дозволити йому дати Петрові спеціальну пробу. "Рече Господь: Симоне, Симоне, ось сатана жадав собі вас, щоб просінати, як пшеницю; я ж молив ся за тебе, щоб не поменшала віра твоя, і ти колись, навернувшись, утверди бра-

тів твоїх." (Луки 22: 31, 32) Ось так Господь запевнюючими словами показав, що Петро перейде через пробу успішно, щоби він опісля міг бути скріпленням для його братів. Се попирає заключення, що Сатана зробиць розпучливе старання, щоби повалити кожного хто достойно бере участь у Споміні. Нехай же кождий такий має абсолютну й цілковиту віру в Бога Єгову і Ісуса Христа і останеться сильний й непорушним, безвзгляду на всяку опозицію, і нехай дальше голосить про йми Бога Єгови вірно аж до кінця. Чинячи се, вони можуть бути певні цілковитого визволення у вічне царство нашого Господа й Спасителя Ісуса Христа і бути навіки в ласці слугою Всевишнього.

ПЛАТА РОБІТНИКА

[Переложено з англ. Башти з 1. грудня, 1933]

"Як ж настав вечір, рече нам виноградники дозорників своєму: Поклич робітників, та роздай їм нагороду, почавши від останніх аж до первих." — Мат. 20: 8.

(Часть 2)

ЄГОВА, властитель виноградника, не глядить на лице людське, ані не показує односторонности. Бог признає лише ту вірність, що виходить і доказана через несамолюбну посвяту до Бога і Його царства. Сей факт, що хтось мав дочинення з людьми Божими через довгі літа, не є жадним доказом, що він є в більшій ласці Бога чим той, що пізнав Господа лише короткий час. Приповідь о динарїю є чудовою ілюстрацією тієї правди. У попереднім артикулі *Вартової Башти* є показано, що робітники були покликані на поле служби протягом дванацять років, закінчення котрого то періоду прийшло в 1931 році, і по тім Господь показав своїм людям, що Він дав їм нове ймя, котре Його власні уста виповіли, і котре то ймя є *свідки Єгови*.

Той виноградар або властитель виноградника не сказав своєму слугі, щоб він покликав "вибраних старших" або урядників або визначних одиниць в Його земній організації, щоби їх похвалити і тоді заплатити їм найперше, щоби інші побачили яке добро вони виконали й скільки вони заслужили. Протівно, Він сказав: "Поклич [всіх] робітників, та роздай їм нагороду, почавши від останніх аж до первих." Ось так показано словами приповіді, як і через факти, що декотрі робітники працювали у винограднику лише одну годину, т. є від одинацяті години до дванацяті, що сходиться із роботою служби від 1930-1931 року. Сі що вступили до служби при кінці мали отримати плату найперше. Чи сїм була показана односторонність або не однакове трактування робітників? Ні жадним чином. Всі в службі, безвзгляду на час або яку роботу вони робили, вони не принесли жадної користі для Єгови. Думаючи що всі зробили що могли, вони повинні на правду й властиво сказати: "Слуги ми нікчемні; бо, що повинні зроби-

ти, зробили." (Луки 17: 10) Всі ті, що були взяті до служби Єгови і послані в Його виноградник, сі мали найбільший привилей і ласку яку коли може мати чоловік на землі. Если би ті, що були найдовше в службі, отримали плату найперше, то се могло спричинити, що вони могли думати про себе висше чим повинні. Винагородження останнім найперше показує, що Господь не робить жадної різниці між робітниками, але що всі мусять бути одно, зєднані для одної гармонійної справи. Наприклад, Господь не дозволив би жадному чоловікові сказати так: "Я був старшим в сїм зборі через трицять років, і тому мені належить більше взглядення чим тобі, бо ти прийшов до правди недавно; і тому я повинен отримати більше пошани." Довга й вірна служба Господеві подобається Йому і Він не мине її мимо, не звернувши уваги; однак се не значить, що Господь трактувати не того слугу лучше. "Хто бо тебе одрізняє? що ж маєш, чого не прийняв (од Бога)? а коли прийняв, то чого величаєш ся, мов би не прийнявши?" (1 Кор. 4: 7) Всякий що отримав щось, то се він отримав із ласки Божої. Еслиби спеціальна ласка або пошана була дана декотрим членам одного тіла, то се не прямувало б до єдности. Ті що прийшли пізнійше до пізнання правди і привилей в службі, не потребують бути останними при всіх річах. Головна річ є, що вони мали показати правдиву любов і оцінення того, що Бог дав їм, і мали бути ревні й вірні до тих даних їм привилей. Головна ціль у проповідуванню євангелїї була, щоби привести всіх до єдности в Христі; як про се каже апостол: "І Він настановив інших апостолами, а інших пророками, а інших благовістниками, а інших пастирями та учителями, на звершенне святих, на діло служення, на збудованне тіла Христового, доки дій-

демо всі до з'єдинення віри і познання Сина Божого, до чоловіка звершеного, до міри зросту сповнення Христового." (Ефес. 4: 11-13) Коли ж до такої єдності дійдеться, тоді уже не може один отримати більше чим другий. Се що Господь дав плату останнім найперше, дало нагоду першим робітникам побачити, що доморядник виплатив тим, що прийшли до служби на решті. Если би перші були отримали плату найперше, то вони були б відвернулися, тому що вони були б уважали себе за дуже важних і не зважали б на заплату останніх. Єгова не тримає в тайні нічого від старших одиниць в службі відносно того, що Він ділає для тих, що увійшли до служби найпізнійше. Се є обявлено в доброті Єгови яку Він показав Естері й Руті. Мардохей й Нзомі бажали, щоби Естер і Рут прийняли їх приналежність, і се є правдивий дух всіх тих, що люблять Бога й братів. При сій нагоді інтересним є згадати, що артикули відносно Мардохея й Естери закінчилися десь в тім самім часі коли резолюція про нове імя була прийнята на повисше згаданій конвенції.

¹ Єгова приказав доморядникові зачати виплачувати найперше тим, що прийшли до служби пізнійше, і так аж перший отримає свого динарня. Ніхто з робітників у винограднику не міг отримати більше чим динарня, тому що така плата була обцяна першим робітникам, і напевно вони не мали права домагатися о більше. Если властителяві вподобалось заплатити ту саму суму, безвзгляду як довго вони були в праці, то се була Його власна справа. Ніхто правильно не міг домагатися більшої чести, чи лучшої позиції або лучшого трактовання. Се правда, що апостол радить церкві "знати тих, що котрі працюють між вами, і старшинують над вами в Господі, і навчайте вас, і поважайте їх вельми високо в любові за діло їх." (1 Сол. 5: 12, 13) Але се є привилей один до другого, і се не перечить правові Властителя виноградника. Ті, що займають передні становиська в службі організації Єгови не мають права домагатися чогось лучшого для себе. Бог установляє членів в тілі після своєї вповодби, і ті, що посідають властивого духа, радісно приймуть все те, що їм дано. Се правда, що є написано: "Як зоря бо від зори відрізняєть ся сльвою. Так і воскресенне мертвих." (1 Кор. 15: 41, 42) Се може значить, що Єгова дасть декотрим членам воскресного тіла Христового позицію більшої чести й слави чим иншим; але се немає нічого до чинення з правилом приповісті, тому що в приповіді плата буде дана робітникам підчас коли вони є ще на землі. Се що апостол відносить до зір і до їх слави, то се головню відноситься до часу коли вірні будуть забрані до неба. Виплачення робітникам приносить дійсну пробу на всіх тих, що працюють у винограднику.

⁴ Останні післані до виноградника працювали найкоротший час, і властитель не сказав їм яку плату Він дасть їм, лише "що буде право, одержете." "І прийшли ти, що коло одинайцяті години, взяли по денарию." (Мат. 20: 9) Сі піз-

ні робітники не заробили тієї суми і в дійсности їм не належалось так багато; отже се із доброты властителя, що вони отримали сю повну суму денария. Сей вираз доброты не був переступом справедливости, отже ніхто не міг властиво закинути, що той чоловік доморядник помилився. Він згодився заплатити що було право, і та плата показує, що він все зробив по справедливости і ніхто не мав права бути незадоволеним.

ПРОБА

² Яку головню пробу мусить кожний переходити хто є покликаний до царства? Відповідь Писання відповідає: Любов до Бога Єгови се перша річ, а друге—се любов до членів Його дому. Учителю котора заповідь вєлика в законі? Ісус же рече йому: Люби Господа Бога твоего всім серцем твоїм, і всею душею твоею, і всею думкою твоею. Се перва й велика заповідь. Друга же подібна їй: Люби ближнього твоего, як себе самого."—Мат. 22: 36, 40.

³ Любов се цілковите несамолюбне служення сотворіння великому Сотворителєві, Богу Єгови. Хто любить Бога той радісно виконує Його заповіді і не глядить за чєстю, але глядить за нагодою щоби доказати свою невинність і повну посвяту до Бога і сим чином мати участь в оправданню Єгового імя. Любов до брата або до ближнього як себе самого значить, не мати самолюбного бажання дістати більшу чєсть чим надана його братові. Усі, що є в лїнії до царства, і котрі дійсно люблять Бога, мають лише один напрям, а се мати чєсть в оправданню імя Єгови і в Його славі. Если се правда, то що можна більше бажати чим се, щоби Єгова сказав до нього: "Тому що ви служили мені і мойому царстві несамолюбно, для того я наділяю вас чєстю носити мое імя яко мої свідки" Де любов є дійсною мотивою в службі, то там не може бути бажання мати більші річи чим хтєсь инший. Всі приходять до стану єдности в Христі Ісусі, і кожний мусить мати духа Христового инакше він не може належати до тіла Христового. (Рим. 8: 9) "Бо любов Христова вимагає від нас." (2 Кор. 5: 14) Се й но любов подібна до Христової, що вяже нас разом яко членів тіла Христового, і дає нам одну найважнійшу думку, щоби виконати волю Божу, щоби пошанувати Його імя і мати чєсть в оправданню того ж. Хто ж шукає більшої слави для себе, не може мати такої любови до Бога і Його братів в Христі.

¹ Ті, що були довго в службі, побачивши, що декотрі пізнійше увійшли, і котрі були представлені через Естер і Рут, радувалися пізнати, що їх молодші браття мають рівну чєсть з ними надану Його людям Єговою в несенню Його імя. Сі факти в сповненню пророчої приповіді показують, що в 1931 році, при закінченню дванадцяті години, коли то Єгова повідомив своїх людей, що Він надав їм нове імя, котре Його власні уста виповіли, т. є свідки Єгови, тоді всі що мали любов Христову, радувалися, що ті, що прийшли пізнійше до праці, мають рівну чєсть із тими, що були довго в службі. Помазанники.

котрі доказують їх невинність взглядом Бога, будуть мати сю честь, і ніхто інший.

† Доброта, яку показав доморядник робітникам, висвітила самолюбних, показуючи їх у правдивім світлі: "Прийшовши ж перші, думали, що більше візьмуть, та взяли й вони по денарію." (Мат. 20: 10) Ті останні, що мали отримати плату, працювали дванадцять годин у винограднику. Вони побачили, скільки доморядник заплатив тим, що працювали лише одну годину, і для того самолюбні зачали будувати надію, що вони отримають більше; для того є написано: "Прийшовши ж перші, думали, що більше візьмуть" чим по денарію. Вони спостерегли добродушність доморядника у виплаченню сим останнім, що прийшли до виноградника, і будучи самолюбними і відчуюючи їх власну важність, вони сказали до себе: Спевністю ми отримаємо більше чим ті. Если б вони були кормилися поживою о яку Господь постарався перед днем виплати, і если б вони були оціняли ту поживу, вони не були б надіялись на більшу плату. Від 15. травня, 1931 року, аж до часу прийняття повніше згаданої резолюції відносно нового імя, *Вартова Башта* містила пояснення книжки Естери, через що Господь відкрив своїм людям, що Естер представляла тих, що прийшли пізнійше до роботи, і що Мардохей представляв тих старших робітників, і що Мардохей показав властивого духа, тому що він радісно помагав Естері; і остаточно Мардохей і Естер кляса були злучені в одну і повну єдність, будучи співучасниками тих самих благословенств і відвічальностей "вірного й розумного слуги". Факти показують, що від тоді декотрі із самолюбних "вибраних старших" не годилися із поясненням книжки Естери, але дальше уперто пристусовували її в їх самолюбний спосіб і в оправданню самих себе.

† Ті, що люблять Бога і народилися з Його організації, оціняють факт, що Егова навчає своїх і що се Він робить через свого любого Сина, Ісуса Христа. Господь звернув увагу своїх людей на їх спорідність до Нього і розпорядив, що вони прийняли резолюцію відносно нового імя, на 26. липня, 1931 року. Від того часу всі, що були в лінії до царства у кожній часті світа, донідалися о новім імені, і їм також було представлено нове імя до прийняти, і зробивши се правдиво й широко, означувало, що і вони разом з іншими, мали привилей статися "людьми для Його імени", і бути ужитими яко свідки Егови на землі. Таку то плату дано всім робітникам. Жадне сотворіння не може отримати більшої плати або чести чим прийняти се імя Егови. яке Він дав їм. Уся кляса царства була учасником цієї чести. Питання тепер є, не як довго ти працював у винограднику Егови, але чи ти був вірний і є ще вірний в Його службі, і чи ти виконуєш службу із твоєї несамолюбної посвяти до Нього? Если так, тоді тобі представлено нове імя, котре є заплатою і котре ти маєш привилей прийняти і уживати його. Ті що приймають заплату в добрім дусі становлять всі єдність і всі разом радісно становлять "вірного і розумного слугу" кля-

су. Ісус сказав до тих, що побідять організацію Сатани й стануть по стороні Егови і цілковито її несамолюбно посвятять себе Егови: "Я дам тобі білий камінь, з на сьому камені написане нове імя, котрого жадний чоловік не знає лише той, хто прийняв його." (Одкр. 2: 17) Аргументи з Писання попирають резолюцію в часі прийняття її, звертають увагу на факт, що той "білий камінь" не є даний одиницям, але даний "вірному й розумному слугі" яко клясі колективно, і що се є пам'яткою признання Егови і відзначення тієї кляси, як Його урядових представителів на землі. (*Вартова Башта*, 1931, сторона. 294, *англ. вид.*) Егова шанує свого слугу клясу наділяючи його новим іменем. Жадна одиниця не була відрізнена ані не дано їй лучшего місця, але весь останок становить слугу, себто свідків Егови, щоби проголосити Його імя на землі. Се, як задовго ті перші робітники служили, не було дотикаючою справою, але як за вірні вони були в інтересах царства, було найважнійшою точкою. Сієї то точки перші робітники здається не доглянули. А

† Тут самолюбні мали нагоду нарікати, і вони скористали із неї. "І взявши вони [лише то, що їм належалося а не більше] нарекали на господаря." (Мат. 20: 11) Декотрі одиниці в організації Божій через кілька минулих років займали уряд "вибраних старших" у зборах посвячених і діяли наче знаряд для передання голосу і як "загальні управителі" зборових справ, і се спричинило, що вони зачали думати про себе високо, і вірувати, що вони є коначні в організації Господній. Тоді Господь звернув увагу своїх людей на Писання відносно вибирання людей до "уряду" старших. (Гляди *Вартова Башта*, 1. травня, 1932) Се було лише короткий час по прийняттю нового імя. Тоді те питання про старших було обговорене і розбите між братами, аж *Вартова Башта*, з листопада, 1932 року, вияснила з ласки Божої, що вибирання урядників на старших і діячів не було уповажнене св. Письмом; і що прийшов час для всіх бути зеднаними в Христі, і що було представлено через двадцять чотири старці, і що тепер нема різниці між членами "вірного і розумного слуги" кляси. (Одкр. 4: 4; Ефес. 4: 11-15) Писання відкривають, що всі, що є в храмі, отже в єдності в Христі, є старшими в дійсности а не старшими через голосовання людей. Се, що вони дійшли до звершення в Христі, привело їх до такого стану серця [старших]. Коли сі правди були висвічені, тоді вийшла кляса людей і їх послідователі, котрі вважали, що вони отримували меншу плату за їх заслужену службу. Нове імя, свідки Егови, поставило їх на рівній мірі, і роботу кожного уважається за однаковою; і се показалося незадовольняючим для самоповажних. Сі самолюбні одиниці бажали титулів і урядів і спеціального признання, а не отримавши сього, вони миркали і нарікали, і їх нарікання були проти Егови.

† Сі миркачі кажуть, що вони нарікають на діяльність Товариства і на одиниць котрі є звя-

зані безпосередно з роботою його. Але їх нарікання є проти Бога. Сі миркачі ніколи не були ревні у давнню свідочтва Господа в Його назначеній спосіб. Вони думали що йти від дому до дому з вісткою царства, то се другорядна річ, а радше бажали бути знайдом для передання голосу і возвеличування перед людьми своїх чеснот і щоби "виробити характер". Спевністю вони називають себе свідками Єгови, тому що вони є бесідниками. Але їх нарікання показують, що вони завидують молодшим братам, що вони мають активну часту в роботі свідочтва і отримують ті самі ласки від Господа як і старші отримали. Від 1931 року сі самолюбні одиниці обявили себе від часу до часу, що вони нарікають на Товариство і його роботу. Если Єгова має організацію на землі, котру Він уживає, тоді та організація є Його слугою, і той слуга є відвчальний свому Господеві. Всякого часу можна бути певним, если слуга не виконує служби після волі Божої, тоді певний буде осушений на бік, щоби інші могли виконувати волю Божу. Товариство, із ласки Господньої, виконує свідочтво для імени Єгови після приказів Його. (Іса. 61: 1, 2; Мат. 24: 14) Если ж Товариство виконує роботу після волі Божої, тоді ті миркачі нарікають проти Бога; як се приповідь показує: "Вони нарекали на госпідаря." Так і Мойсей сказав: "Чув Господь нареканне ваше на його. Бо що ми таке? Не на нас нарекаете а на Господа."—2 Мойс. 16: 8.

¹² Фарисеї любили проповідувати своїми устами, і тому ставали на прилюднім місці, щоби їх бачили і шанували люди; і Ісус сказав їм, що "митники та блудниці попередять вас у царство Боже". (Мат. 21: 31) Ніхто не може ошукати Господа. Фарисеї нарікали проти Ісуса, тому що Він вибрав і уживав кількох покірних одиниць, так як декотрі "вибрані старші" нарікають проти Бога за те, що Він показав свою ласку до останка, котрі є вірні у проповідуванні євангелії царства. (Луки 5: 30) Нарікати проти роботи яку Єгова виконує, значить нарікати проти самого Єгови. "Ані нарекаймо, яко ж деякі з них нарекали, та й погинули від убийця." (1 Кор. 10: 10) Бог відвертає миркачів від себе і відкидає їх геть. "Потім відкрилися землі благословенної, не повірили слову його; нарікали в шатрах своїх, на голос Господа не зважали. Тоді, піднявши руку свою, поклявся, що трупом положить їх в пустині." (Іс. 106: 24-26) Ті, що є покликані до служби Єгови, повинні виконувати річи які їх вучи зійдуть до виконування, і то без нарікання. "Усе робіть без нарекання і розбирання, щоб ви були безвинними і чистими, дітьми Божими непорочними серед лукавого і розворотного роду, що між ними ви сияєте як сьвітила в сьвітлі, держачи (перед ними) слово життя, на похвалу мені в день Христов, що не дурно ходив я, ані дурно працював." (Фил. 2: 14-16; 1 Петр. 4: 9, 10) Ті миркачі проти Божої організації і його роботи уперто виконують роботу після їх самолюбного способу, і в сім вони бажать мати похвалу й признання від інших

людей, відносно чого є написано: "Се миркачі, докорителі, що ходять по хотінню своєму; і уста їх говорять гордо, і поважають, лиця задля користи."—Юди 16.

¹³ Одинокий спосіб в який пророцтво можна зрозуміти, то се пристосувати те пророцтво до добре знаних фактів і котрі є в гармонії з ним. Бог предвидів факти які тепер істнують і тому велів написати пророцтво як се воно знаходиться в приповіді. Через своє нарікання миркачі показали, що вони були самолюбні й не посідали любови Христової. "І взявши вони, нарекали . . . кажучи: Що сі останні одну годину робили, й зрівняв еси їх із нами, що зносили тяготу дня і спеку." (Мат. 20: 11, 12) Вони могли знайти місце на нарікання задля плати даної тим, котрі робили від третьої, шостої й дев'ятої години, і тому вони зробили сю справу як найсильніше можна нарікаючи проти трактовання робітників, що працювали одну годину у винограднику [роблячи їх рівними з собою], що працювали цілий день. Так і одиниці, котрі занимали позиції вибраних старших, коли вони більше не були поставлені до тієї позиції через голосовання інших, і будучи на рівній мірі із іншими, що прийшли до правди пізніше, вони спротивилися і знайшли місце на нарікання, тому що вони уважають, що вони були трактовані не справедливо. Вони дальше подивляють особи, а головню себе самих, задля користи. Вони вже не можуть більше висказувати свої особисті погляди; для того вони стали зклонотані, і пеначе кажуть: "Ось ті, що були в правді лише короткий час, стали нам рівними, а се не посправедливному." Вони незадоволені сям, що Бог привів усіх до рівного стану і дав усім однакову часту в оправданню свого імя. Через їх нарікання й миркачів вони показують, що вони знаходяться поза святинєю Єгови й не є навчені Ним, і тому вони ридать і скригочуть зубами проти тих, що покійно й радісно йдуть до служби.—Луки 13: 27-28.

¹⁴ Дальше вони кажуть: "Ми зносили тяготу дня і спеку", а нас поставлено в ту саму класу з звичайними одиницями. Вони чують ся зневажені таким трактованням і стараються оправдати себе. Вони не стоять при своїй угоді яку вони зробили виконувати за денарія на день, але вони устанавляють ціну на свою роботу після їх власних вирозумінь. "Вони мірають себе після себе, і порівнюють себе між собою" і в сім вони не є мудрі після правила божественної мудрости. (2 Кор. 10: 12) Як і Фарисеї, вони оцінюють себе високо і тих що належать до їх класу, і для того вони стараються оправдати себе і сям чином зробити себе гидотою в очах Божих.—Луки 16: 15.

¹⁵ Доморядник, коли виплачував, завважав се нарікання, і він відповів одному із них, бо не всі із тих перших робітників нарікали, а лише декотрі з них, кажучи: "Друже, не кривджу тебе; хиба не за денарія згодився еси зо мною?" (Мат. 20: 13) Грецьке слово ужите тут "друже" є "гетаірос" і не містить в собі думки любови, але значить "спів-товаришу"; отже переклад Мо-

фата "мій чоловіче" є властивий. Той доморядник сказав тим миркачам, що він не робив їм кривди і тому не було місця ані причини на їх нарікання. Доморядник не зламав своєї сторони угоди, але заплатив як раз те, що він обіцяв заплатити. Денарій означував, що всі мали однаковий привилей і честь ділитись новим імям і визнавати те імя перед людьми. Мардохей і Естер призналися, що вони були Жидами або Юдеями, себто, що вони прославляли Єгови; так і тепер ті, що законно носять імя Єгови визнають, що вони є Юдеями. Возвеличення й оправдання імя Єгови є найважнішою річю, яка має бути виконана через тих, що є покликані мати участь у роботі царства. Господь не обіцяв спеціального признання жадній одиниці ані більшій пошани чим тієї, що була дана своєму слугі яко в цілості. Коли всі є зєднані в Христі, тоді жадна одиниця не є відрізнена й шанована понад інші члени.

¹⁹ Доморядник звернув увагу тому миркачеві на факт, що він, увійшовши перший до виноградника, згодився прийняти денарія як свою плату. Се піддає думку, що "нове імя" яко плата була дана класі слуги в 1919 році, хотия сей факт не був знаний останкові аж дванадцять років пізніше. Се є в гармонії з Господнім діланям з Його людьми, перше ужити їх, а опісля відкрити їм значіння для чого вони були ужиті. Тим миркачам було поставлено питання: "Хиба не за денарія згодився єси зо мною?" І відповідь на се питання мусіла бути "Так". Если робітники увійшли в виноградник із чесними серцями, то вони не могли з чистим сумлінням домагатися більше чим ту плату за котру вони згодилися. Завважте, що декотрі із тієї класи що увійшли до роботи "в ранці", були ті, що любили співати пісню "Бажаю бути нічим"; і тепер се поставлено перед них, і вони бачуть, що вони є нічим більшим, чим один із найменших. Вони не принесли жадної користи для Господа, і спевістю, що їм не належить ся нічого більшого чим іншим членам Його р'ябучої сили. Ціль як і шира надія робітників, котрі увійшли до служби у винограднику була, що вони мали отримати признання Єгови яко 'робітники, що не потребують соромитися', і се як раз те, що нове імя значить для тих, що тепер радісно займаються службою царства. В давніших часах браття занимали позиції ласки й чести такі, як бути бесідником або займати "уряд" старших або який инший уряд між Божими людьми. Їм не дано сієї позиції, щоб їм дати більшу честь між людьми, але щоб церква могла діяти до зросту або єдності в Христі. (Ефес. 4:11-14) Если хтось має привилей служити або помагати привести церкву до тієї позиції, то він повинен пквірно радуватися і вважати, що він отримав велику плату.

²⁰ Після слів сього тексту, то здається, що миркачі наче вагалися прийняти плату представлену їм, або наїе хотіли відложити її і відвернутися від неї. Тоді доморядник, промовляючи до одного із миркачів, сказав: "Візьми своє, та й іди:

я ж хочу й сьому останньому дати, що й тобі." Доморядник сказав сьому миркачеві, що він отримав денарія і більше нічого. І Єгова не затримав від них нагоду взяти нове імя й уживати його властиво. Всі повинні коритися один другому, і всі коритися перед Єговою, якож написано: "Саме так, молодші, коріть ся старшим; усі ж, один одному коритесь, смирністю підпрежіть ся; бо "Бог гордим протівлять ся, смирним же дає благодать." Смирить ся ж під сильну руку Божу, щоб підніс вас угору свого часу." —1 Петр. 5:5, 6

²¹ Властива річ для всіх робітників, що були перші наняті чи опісля, упокоритися під могутчу руку Божу і зробити се радісно. Нехай усі ті, що дістали нове імя уживають його вірно. Доморядник сказав: "Та й іди"; т. є йди дорогою назначеною для тих, що будуть мати часть в оправданню імя Єгови. Властивий спосіб бути пошлущим Божим заповідям є, доказати вірність новому імені. Се є й була воля Єгови привести всі річі в церкві до повноти зросту і єдності, і всі члени її будуть мати часть у відвічальності і привилей, який спочиває на всіх членах Його дому. Ісус молився о таку єдність і пророки Божі предсказали волю Божу відносно сього: "Просіть спокою для Єрусалиму! Нехай дасть Бог шасну долю тим, що люблять тебе! Нехай буде мир серед мурів твоїх, і сунокій певний в палатах твоїх! Задля братів моїх і другів моїх скажу: мир з тобою! Ради дому Господа, Бога нашого, всякого добра тобі бажаю." (Іс. 122:6-9) "Глиш, як добре і як люблю, коли брати живуть вкупі! Як пахне миро на голові, що на бороду спадає, на бороду Аарона, що спадає на край одежі його; як роса Єрмонська, що на горби Сиона спадає; там бо післяв Господь людям благословення і житте по віки." (Іс. 133) Божя воля відносно роботи яка має бути виконана зараз перед Армагедоном є висказана через псалміста сими словами: "Така слава для всіх угодників його." —Іс. 149:9.

²² Чи може хто сумніватися що Єгова не має власті робити із своїми [слугами] після своєї волі? "Хиба ж не вільно мені робити, що хочу, з добром моїм?" (Мат. 20:15) Той доморядник навіть і не думав зробити щось протівного волі свого Отця; отже він виплатив робітникам після розказу господаря. В тій самій голові Ісус показує, що Він нічого не робить, що протівилося б волі Його Отця. Се Він заявив тоді, коли мати Якова й Іоана просила Його о спеціальну ласку для її синів, і на се Ісус відповів: "Ви то чашу мою пити маете, й хрещеннем, яким хрещусь, хрестити маетесь; тільки ж, щоб вам сидіти по правіці в мене й по лівіці в мене, се не єсть моє дати, а кому приготовлено від Отця мого." (Мат. 20:23) Петро навчився тієї самої лекції, і неначе повторив її, коли він сказав до своїх братів: "Коли ж рівний дар дав їм Бог, як і нам, що увірували в Господа Ісуса Христа, то хто ж я таки, щоб міг заборонити Богові!" —Діян. 11:17.

²³ Єгова не потребує нічєї поради щодо сьо-

го, як він має роздати свої дари або заплату: "Хто бо зрозумів ум Господень? або хто порадиником Йому був? або хто наперед дав Йому, щоб Він віддав йому? Бо з Него, і Ним, і в Него всі. Ему слава на віки. Амінь." (Рим. 11: 34-36) Самолюбство стоїть проти любови, отже воно приносить шкоду або зло. Невластива мотива, порушуючи когось до чинности, се инший спосіб, котрий показує, що те сотворіння посідає лукаве або зле серце. Дальше промовляючи до миркачів Господь сказав: "Чи того твое око лихе, що я добрий?" Бажати посідати щось кращого чим брата, значить бути самолюбним, що провадить до темряви: "Коли ж у тебе око лихе, то й все тіло твое буде темне. Тим, коли світло, що в тобі, буде темрява, то яка велика се темрява!" (Мат. 6: 23) Факти показують, що миркачі або ті, що нарікали, стали сліпими до правди сими часами. Око правдивого слуги Єгови має лише одну ціль. Око того слуги є сліпе до всіх річей окрім одної, а се до виконання волі Єгови щоби оправдати Його ім'я. "Хто ж такий сліпий, як слуга мій, і глухий, як посел мій? Хто такий сліпий, як той, що я полюбив його, такий сліпий, як раб Господень?" (Іса. 42: 19) Згідно із сим Ісус сказав: "Світло тілу око; коли ж оце око твое ясне буде, то й все тіло твое світле; коли ж лихе буде, то й тіло твое темне. Гледи ж оце, щоб світло, що в тобі, не була темрява." (Луки 11: 34, 35) Се доказує, що ті, що нарікали, опоганились. Миркачі мають самолюбне серце і самолюбні бажання бути шанованими більше чим другі. "Все бо, що в світі,—хотінне тіла і хотінне очей, і гордощі світові,—не з Отця а зо світа." (1 Йоана 2: 16) "З середини бо, з серця чоловіка, думки лихі виходять, перелюбки, бруд, душоубство, злодійства, зажерливість, ледацтво, підступ, ропутність, лихе око, хула, гордощі, дурощі: все се лихе з середини виходить, і поганить чоловіка." (Марка 7: 21-23) Хто став опоганений і перебуває в такім стані, той не може належати до драму або класи святині.

21 Тепер факти показують, що від коли нове ім'я стало знане, що є заплатою робітників, то по зборах: анимали позиції одиниці знані як "вибрані старші", і котрі від того часу стали миркати і нарікати проти Господньої роботи на землі, упераючись на тім, що вони є відставлені на бік і не мають такої чести яку вони поперед мали. Їх нарікання і миркання є вдійности проти Бога Єгови. Сі самолюбні нарікання на Господа, на Його спосіб ділання із ними, і не уживають сього нового ім'я після Його волі; і факти показують, що вони не уживають його після Його волі. Вони вперто хотять виконувати роботу у свій власний самолюбний спосіб і не хотять признати і згодитися з інструкціями які приходять через Господню організацію. Про таких то миркачів і докорителів є написано: "Се миркачі, докорителі, що ходять по хотінню своєму; і уста їх говорить гордо, і поважають лиця задля користи. Ви ж, любі, згадуйте слова, прочені від апостолів Господа нашого Ісуса Хри-

ста; бо вони казали вам, що останнього часу будуть ругателі, що ходять по хотінню свого безбожи. Се ті, що відлучають ся (від єдности віри,) тілесні, що не мають Духа."—Юди 16-19.

22 Се самолюбство або брак любови, що спонукує сих миркачів нарікати, і маючи лихе око, се самолюбство стримує миркачів в їх дорозі до царства. Ісус приписав лікарство для таких, коли Він сказав: "Коли ж око твое праве блазнити тебе, вирви його, й кинь од себе; бо більша користь тобі, щоб один із членів твоїх згинув, а не все тіло вкинуто в пекло." (Мат. 5: 29) Єсли вони не відложать самолюбства й не уживуть лікарства яке Господь приписав, то се їх певно провадить до погібелі.

23 Єгова мати не клясу святині цілковито чисту й вільну від самолюбної амбіції. Очищення святині включає осушення з неї всіх тих, що самолюбно бажать мати позицію чести, якб "вибрані старші" і иншу позицію, щоби сияти між людьми. Факти показують, що таке очищення або відділення було dokonane через прийняття резолюції про "нове ім'я". Ті, що відділилися від Божої організації, дальше нарікають і плачуть і скрегочуть своїми зубами проти тих, що осталися вірними й правдивими Єгови.—Мат. 25: 30.

24 'Доброта' Єгови згадана у приповіді відкрила на верх лихих миркачів котрих Він найперше наняв. Він був добрий до тих останніх, що не мали часу працювати цілий день, і Він був добрий і до тих, що мали нагоду працювати в Його винограднику цілий день. Єгова не робить різниці між людьми, котрі взивають на ім'я Його в щирості й по правді. (Рим. 10: 12, 13) Дороги Єгови є все праві, але самолюбні не можуть бачити, що Його дороги все рівні. Тугошні Жиди були подібні до самолюбних і тугошних одиниць в теперішнім часі, про котрих є написано: "Та й ще сьміє дом Ізраїля говорити: Не по правді чинить Господь! Чи справді ж бо мої путі несправедливі? чи ж то не ваші дороги несправедні?" (Езек. 18: 29) Такі миркачі відкрили свою глупоту, і се провадить до їх упадку: "Безумність чоловіка скривляє дорогу його, та ще й на Господа він серцем нарікає."—Прип. 19: 3.

25 В сих часах можна завважати, що ті, що недавно пізнали Єгову й Його заміри, указують більше ревности для царства і більше бажання угодити Єгови чим ті, що мали більше досвідченія в службі Господній. Се як раз те, що показують слова в приповіді: "Так будуть останні перші, а перші останні; багато бо зважих, мало ж вибраних."—Мат. 20: 16.

26 Ті останні покликани до царства, і котрі увійшли в службу в винограднику, радісно займають свої місця в послушенстві до приказів Господніх, і про сих говорить ся як останні будуть перші. Ся позиція не надимає їх, і вони оцінюють доброту й любов нашого Бога за се, що Він дав їм нагоду доказати їх невинність до Нього і що вони мають часть в оправданню Його ім'я. Вони мали чекати лише короткий час на їх плату, тому що вони були лише короткий час у винограднику. Вони показали своє оцінення Бо-

жої доброти через радісне й безперестанне співання про Його чесноти.

²⁷ Єгова буде мати чисту й вірну класу святині, щоб вона приписала оwoчі царства Його в сім'ю годині великої неволи і в часі перед Армагедоном. Се, що Він дав своїм людям нове ймя і звернув їх увагу на се, було средством для розділення й витрєсення самолюбних, щоби вірні могли обивитися. Многі були покликани до царства, але мало було вибраних, і сі вибрані мусять доказати їх вірність в несамолюбній службі Єгови в проповідуванню Його ймя, если вони хотять остаточно увійти у славу царства. Робота у виноградинику не скінчилась тому що приповідь сповнилась. Противно, ті що радісно прийняли нове ймя, мають много до виконання, і се вони виконують з

радістю в серцю. Доброта Єгови є дальше обьявлена до Його людей показуючи їм значіння цієї пророчої приповіді; і для сих вірних вирозуміння її [ієї приповіді] є потіхою й заохоченням, тому що се помагає їм побачити яснійше, що если вони затримають їх невинність до Бога Єгови і остаточно будуть співучасником з Ісусом Христом в Його царстві, то вони мусять бути вірні й правдиві в несенню оwoчів Єгови в честь Його ймени. Ті, що властиво уживають денария, котрим є нове ймя, і роблять се вірно й без нарікання, будуть дальше перебувати на горі Сион із Ісусом Христом і будуть співати в честь Всевишнього в часі битви Армагедону і підчас коли ймя Всемогучого Бога буде оправдане.

ПРИБІЖИШЕ

[Переложено з англ. Башти з 15. грудня, 1933]

"Люблю тебе, Господи, сило моя! Господи скеля моя, і избавлення мое, мій Бог, моя прибіжище, на него оповати му. Він щит мій і ріс його спасення, башта моя околом. Поканчу Господа, котрому належаться слава, і від ворогів моих спасені."—Пс. 18: 1-3.

ЄГОВА постарався о прибіжище для тих, що люблять Його, але для нікого иншого. Сі "останні дні" є повні напруження й тягару і великої небезпеки, тому що [світ прийшов] до найвишого вершка. Ворог всіма силами старається спричинити знищення тих, що служать Богу. Радше чим бачити, щоби людство служило Єгови то Сатана волів знищити весь рід людський. Його гнівго ювно є звернений проти свідків Єгови, тому що вони несуть свідочтво правди людям в послушенстві до Божих заповідей.

¹ Майже весь н рід Ізраїльський відвернувся від Бога, тому що ті люди не любили Бога; і для того той нарід потерпів знищення. "Християнство" є проти Бога Єгови, тому що воно не любить Його; і воно також буде знищене. Лише правдиві Юдеї можуть тепер співати щиро слова вісімнадцятої Псалми. Сі співаки в духовім Ізраїлі знають, що ймя Єгови є сильною вежою прибіжища для них, у котре вони втікають і є безпечні. В сих останних днях ми прийшли до оцінення слів, що "скільки бо перше написано, нам на науку написано, щоб через терпіння та утішення з писання мали надію." (Рим. 15: 4) Давно тому Єгова замірив, що пророцтва мали бути написані для потіхи і надії Його останних людей, і тепер Він дає вірним вирозуміння сих пророцтв; і ті, що розуміють і слухають Його, ті взяли мудрий шлях. Одну річ яку вірні будуть робити, а се любити муть Єгову.

ЗАПОВІДЬ

¹ Велика заповідь, і найперша й найважнійша, є, що сотворіння мусить любити Бога Єгову. Се питання було поставлене Ісусові: "Учителю, котора заповідь велика в законі?" Ісусова відпо-

відь доказує, що одна найперша заповідь є: "Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всею душею твоєю, і всею думкою твоєю. Се перва й велика заповідь. Друга же подібна їй: Люби ближнього твого, як себе самого. На сих двох заповідях увесь закон і пророки стоять." (Мат. 22:36-40) Сю заповідь Єгова зробив найважнійшою, і проти цієї заповіді Єгови Сатана зробив свій злий визов. Коли Бог випровадив Ізраїля із Єгипту Він дав сю заповідь своїм людям, що вони мусить любити Його если вони бажать жити, і тоді додав: "Не будете ходити за богами иншими, і будете сповинти тільки заповіді Господа Бога вашого." (5 Мойс. 6: 5-17) Друга по сій великій заповіді Ісус сказав: "Люби ближнього твого, як себе самого"; ні більше ні менше. Увесь закон і всі пророки сповинають на сих двох заповідях, тому що не сповини сих двох, сповнення всіх инших є безвартісне.

¹ Дуже часто уживається така фраза: "Ми мусимо любити Бога найвише." Такий вираз не згаджується з Писанням, задля того, що любов сотворіння до Єгови не має кваліфікації ані огранічення. *Любов* значить несамолюбне й цілковите посвячення Богу Єгови без винятково й без компромісу. Любов не може бути поділена, т. є часть дати Єгови а часть сотворінню. Если в чийсь дорозі до любови Бога стоить або перешкаджає він самий, тоді він мусить відложити себе на бік. Если в чийсь дорозі до повної посвяти Єгови стоить його сусід або яке инше сотворіння, тоді те сотворіння мусить бути відложене на бік. Ніхто не може угодити Богові, хто позовольть любові до жижи, чоловіка, родичей, ді-

(Продовження на сторони 60)